

Do tego celu będą użyte również bilety z napisem „Bank Polski”, opiewające na jeden złoty i dwa złote. Za emisję tych biletów ponosi odpowiedzialność wyłącznie Skarb Państwa.

Bilety zdawkowe będą zastąpione monetami zdawkowymi w terminie przewidzianym w § 8 niniejszego rozporządzenia, nie wyłączając biletów zdawkowych, opiewających na jeden złoty i dwa złote z napisem „Bank Polski”.

§ 7. Bilety zdawkowe stanowią prawny środek płatniczy, mający moc umarzania zobowiązań do kwoty 10 złotych przy każdej wypłacie.

Kasy skarbowe przyjmują bilety zdawkowe w każdej ilości przy wszelkich wpłatach z wyjątkiem tych wpłat, które w myśl obowiązujących przepisów winny być uiszczane w złocie.

§ 8. Z dniem 1 stycznia 1925 r. bilety zdawkowe przestają być prawnym środkiem płatniczym.

Poczynając od dnia 1 listopada 1924 r. Skarb Państwa przystąpi do wymiany biletów zdawkowych na monety zdawkowe względnie bilety Banku Polskiego. Obowiązek dokonania wymiany ustaje z dniem 31 stycznia 1925 r.

Szczegółowe terminy oraz warunki wymiany ustali Minister Skarbu w drodze rozporządzenia.

§ 9. Przyjęte przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia sposoby przerachowania jednostek obliczeniowych na marki polskie lub złote we wszelkiego rodzaju zobowiązaniach, zawartych w dokumentach i aktach prawnych, w decyzjach i wyrokach sądowych, wekslach i papierach wartościowych, jak również wpisach do ksiąg hipotecznych i innych rejestrów publicznych—nie ulegają zmianie skutkiem niniejszego rozporządzenia.

Upoważnia się Ministra Skarbu do wydawania rozporządzeń w przedmiocie ustalania kursów jednostek obliczeniowych w celu ułatwienia przerachowań przewidzianych w ustępie pierwszym niniejszego paragrafu.

§ 10. We wszystkich ustawach i rozporządzeniach wyrazy „złoty frank”, „równowartość złotego franka”, „złoty równy frankowi złotemu” i „złoty polski”—zastępuje się wyrazem „złoty”.

§ 11. Z dniem rozpoczęcia czynności przez Bank Polski Polska Krajowa Kasa Pożyczkowa przechodzi w stan likwidacji.

Sposób, warunki i bliższe szczegóły likwidacji ustali Minister Skarbu.

§ 12. Upoważnia się Ministra Skarbu do zawarcia z Bankiem Polskim umowy w przedmiocie alienacji majątku Skarbu Narodowego oraz majątku, znajdującego się w posiadaniu Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej.

§ 13. Upoważnia się Ministra Skarbu do uskutecznienia w drodze rozporządzeń, wydawanych w porozumieniu z właściwymi Ministrami, przerachowania na złote sum pieniężnych, wyrażonych w ustawach i rozporządzeniach w rublach rosyjskich, markach niemieckich, koronach austriacko-węgierskich i markach polskich.

§ 14. Tracą moc obowiązującą:

- a) Art. 130 ustawy o spółdzielniach z dnia 29 października 1920 r. (Dz. U. R. P. № 111 poz. 733) w brzmieniu ustawy z dnia 4 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 135, poz. 1119),
- b) Art. 2, 3 i 9 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin, niektórych innych dochodów publicznych oraz kredytów, udzielanych przez instytucje państwowe i samorządowe (Dz. U. R. P. № 127, poz. 1044),
- c) Ustawa z dnia 9 maja 1919 r. w przedmiocie wymiany znaków obiegowych, znajdujących się na ziemiach polskich (Dz. P. P. P. № 41, poz. 296),
- d) Art. 6 ustawy z dnia 17 grudnia 1921 roku o środkach naprawy państwowej gospodarki skarbowej (Dz. U. R. P. 103, poz. 741).

§ 15. O dniu rozpoczęcia czynności przez Bank Polski Minister Skarbu poda do wiadomości publicznej przez obwieszczenie w Dzienniku Ustaw.

Obwieszczenie to winno się ukazać przynajmniej na trzy dni przed dniem rozpoczęcia czynności przez Bank Polski.

§ 16. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu.

§ 17. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem rozpoczęcia czynności przez Bank Polski, za wyjątkiem § 15, który wchodzi w życie z dniem ogłoszenia niniejszego rozporządzenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów
i Minister Skarbu: *W. Grabski*

352.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 19 marca 1924 r.

w przedmiocie utworzenia Rad Wojewódzkich w województwach: nowogródzkim, poleskim, wołyńskim oraz w okręgu administracyjnym wileńskim.

Na zasadzie art. 9 ustawy tymczasowej z dnia 2 sierpnia 1919 r. o organizacji władz administracyjnych II instancji (Dz. U. R. P. № 65, poz. 395) w związku z art. 2 ustawy z dnia 4 lutego 1921 r. o unormowaniu stanu prawnopolitycznego na ziemiach, przyłączonych do obszaru Rzeczypospolitej na podstawie umowy o preliminaryjnym pokoju i rozejmie, podpisanej w Rydze dnia 12 października 1920 r. (Dz. U. R. P. z r. 1921 № 16, poz. 93) oraz w związku z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 czerwca 1922 r. w przedmiocie organizacji władz administracyjnych II instancji na Ziemi Wileńskiej (Dz. U. R. P. № 47, poz. 410) nie naruszając na przyszłość prawa zastrzeżonego w art. 9 pierwszej z powołanych ustaw Ministrowi Spraw Wewnętrznych,

wreszcie w związku z § 31 rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 21 marca 1921 r. o organizacji władz administracyjnych II instancji na ziemiach, przyłączonych do obszaru Rzeczypospolitej na podstawie umowy o preliminaryjnym pokoju i rozejmie, podpisanej w Rydze 12 października 1920 r. (Dz. U. R. P. z r. 1921, № 39, poz. 235) zarządza się co następuje.

§ 1. W województwach: nowogródzkim, poleskim i wołyńskim tworzy się Rady Wojewódzkie. Zadanie Rady polega na wydawaniu opinii w sprawach poddanych pod jej obrady przez Wojewodę, a nadto podejmowanie uchwał stanowczych w sprawach, przekazanych jej przez ustawę.

Przewodniczącym Rady Wojewódzkiej jest Wojewoda lub wyznaczony przez niego zastępca.

Rada wydaje opinie, względnie uchwała bądź na posiedzeniach plenarnych, bądź to w sekcjach.

Pełną Radę Wojewódzką zwołuje Wojewoda w miarę uznanej przez siebie potrzeby, nie rzadziej jednak niż dwa razy do roku.

§ 2. Wskazane jest, ażeby Wojewoda zasięgał opinii Rady Wojewódzkiej we wszystkich sprawach większego znaczenia tak pod względem gospodarczym jak i kulturalnym, z wyjątkiem spraw poruczonych przez poszczególne ustawy specjalnym kolegom, a w szczególności: w sprawach zaopatrzenia ludności w artykuły pierwszej potrzeby, budowy kanałów, portów, regulacji rzek i wogóle budowli, mających wielką doniosłość dla gospodarki wojewódzkiej, zmiany granic województwa i powiatów, ulg podatkowych spowodowanych klęskami żywiołowymi na znaczniejszej przestrzeni województwa, budowy szpitali większych, zakładów humanitarnych i t. p., we wszystkich sprawach ważniejszych wchodzących w zakres działalności związków komunalnych oraz w sprawach zarządzania mieniem szkół cerkiewno-parafjalnych, b. szkół ziemskich, przejętych obecnie przez szkoły powszechne, a to do czasu ustawowego uregulowania przynależności tego mienia, wreszcie w sprawach zarządzania mieniem b. ziemstw gubernialnych.

Sekcje powołane będą do udzielania swej opinii w tych wszystkich wypadkach, w których z powodu nagłości sprawy zasięgnięta być nie może opinia pełnej Rady Wojewódzkiej. Ponadto wskazaniem jest zasięganie opinii Sekcji w sprawach mniejszego znaczenia, w szczególności budowy kolejek użyteczności prywatnej, dróg, meljoracji publicznych, spółek wodnych, znaczniejszych zakładów przemysłowych, ulg podatkowych ograniczonych do mniejszych przestrzeni, prośb instytucji komunalnych i publicznych o zasilki ze Skarbu Państwa, zmiany granic gmin, podnoszenia osad do rzędu miast, oznaczania warunków przetargów publicznych na wykonanie robót lub dostaw państwowych, upoważnienia do wykonania robót lub dostaw państwowych, upoważnienia do wykonania robót lub dostaw sposobem gospodarczym jeżeli przetarg nie dojdzie do skutku oraz określania ogólnych warunków wykonania, wreszcie wszelkich uchwał finansowych związków samorządowych. W tym ostatnim wypadku wskazaniem jest zaprosić na posiedzenie sekcji delegata interesowanego związku celem uzyskania od niego potrzebnych wyjaśnień.

§ 3. Do pełnej Rady Wojewódzkiej należą delegaci Sejmików i Rad Miejskich miast wydzielonych, a w miastach rządzących się tymczasową ustawą miejską b. Komisarjatu Generalnego Ziem Wschodnich z dn. 27 czerwca 1919 r. (Dz. Urz. C. Z. W. № 7/19, poz. 46) delegaci Magistratów oraz kierownicy poszczególnych działów administracji wojewódzkiej i przedstawiciele działów nie należących do tego zarządu; tych ostatnich wyznaczają naczelnicy odnośnych władz.

O ile na obszarze województwa znajduje się więcej naczelników równorzędnych tego samego działu administracji nie wchodzących w zakres działania Wojewody, wtedy Wojewoda zwraca się do właściwego Ministra o wyznaczenie przedstawiciela w Radzie Wojewódzkiej.

§ 4. Sekcje obradują w komplecie, składającym się przynajmniej z trzech delegatów samorządowych przy udziale jednego przedstawiciela odnośnego działu administracji oraz przynajmniej jednego sędziego, wyznaczonego przez ogólne zebranie miejscowego sąd okręgowego. Dla zapewnienia tego kompletu Wojewoda powołuje do każdej sekcji 4 delegatów, z których jeden przy pełnym komplecie będzie miał charakter zastępcy. Głos jego wtedy się liczy jeżeli jeden z delegatów nie jest na posiedzeniu obecny. Sekcje obradują w kadencjach kwartalnych. Wojewoda układa plan tych kadencji na cały rok zgóry oraz wysyła zaproszenia do delegatów związków samorządowych na poszczególne sesje; w zaproszeniach tych winien być uwidoczniony przypuszczalny czas trwania sesji.

§ 5. Przedstawicielom poszczególnych działów administracji państwowej należą się diety urzędnicze względnie wojskowe oraz zwrot kosztów podróży, o ile nie urzędują w siedzibie województwa. Koszta te obciążają budżety odnośnych działów administracji.

§ 6. Stanowcze uchwały Rady Wojewódzkiej, względnie Sekcji może Wojewoda ponownie przekazać do rozpatrzenia, względnie zawiesić, winien jednak w ostatnim wypadku przedłożyć je do rozstrzygnięcia właściwemu Ministrowi.

Wojewoda jest odpowiedzialnym za wszystkie zarządzenia, wydane przezeń na podstawie opinii lub uchwał Rady Wojewódzkiej względnie jej Sekcji. Okoliczność, że wydał je w myśl tych uchwał lub opinii nie zmniejsza jego odpowiedzialności.

§ 7. Postanowienia zawarte w §§ 1—6 stosują się analogicznie do delegata Rządu w Wilnie oraz podległego mu obszaru administracyjnego.

§ 8. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych, który w drodze osobnych rozporządzeń ustali termin utworzenia poszczególnych Rad Wojewódzkich.

Prezes Rady Ministrów: *W. Grabski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Z. Hübner*